Papír vs. kov.

Když tvrdili jsme minule, že kus papíru nelze přetvořit v dolar vytištěním na ten samý: Totoť jest dolar! neměli jsme na mysli, přetvoření papíru to v zlato. Jen to jsme chtěli tvrditi, že kus papíru, který lze koupit za sto-dva centa a libra za 10 nab 20 centů, nelze přetvořit ve věc mající cenu dolaru, tím způsobem, jak p. Dudek myslí. Tím, že vymějí papírový dolar, zeleňák, platí dolar, nedokazuje p. D. ničeho. Právě to jest nejpatrnějším důkazem chybnosti náhledů p. D. Zeleňák má plnou cenu proto jen, že lze za něj obdržeti na požádání peníze; dokud resumpce byla zadálena, neměl cenu plnou a kdyby byla resumpce zadálena ještě několik roků, neměl by plnou cenu do dnes. Absolutní peníze, pro jichž vydávání p. Dudek horlí, by nemohly mít nikdy cenu žádnou. Jelikož by nebyly nikdy a v ničem splatitelné, nestály by národ nic, proto by také nestály za nic, leda že by měly cenu co potištěný papír do kamen. Jelikož minulé pojednání naše poskytlo p. D. mnoho látky k přemýšlení, dovolujeme si jej ještě jednou upozornit na zmínku v onom pojednání, zdali by placení daní nebylo vydírání, když by vlády mohly si "nadělati" peněz do libosti a neb k čemu a proč by se v pádu takovém daně platily?

Zdá se nám, že z pojednání naše-ho vyrozumívá p. D. něco, co my tam nikdy nevložili. Neschvalujeme, aniž jsme kdy chovali náhled, že kapitalisté v minulých letech drželi své zeleňáky, které koupili (!) se srážkou, až nabyly plné ceny. Nevíme že by byly kupovali neb prodávali zeleňáky jinde než na pacifickém pobřeží. V ostatních státech se kupovalo a prodávalo zlato. Že by ti prozíraví kapitalisté byli tím držením zeleňáků vydělali tak velice, to nenahlížíme. Víme, že sto před rokem bylo as na 2 neb 3, před 4 neb 5 roky jen na 8 neb 10, před 10 lety jen asi 15. V 10 letech tedy nabyly zeleňáky ceny o 15 procent. Kdo by byl koupil před 10 roky zeleňáky a držel je do nynějška, byl by vydělal 15 procent za těch 10 roků, čili 1½ procenta ročně. Pochybujeme, že který prozíravý kapitalista byl tak bloupý, aby nechal své peníze ležet na 1½ procenta, když mohl brát z úpisů 6 procent. Myslíme že by bylo lépe, kdyby p. D. podobné fráse zelenáčnické, které snad naleznou víry u nepřemýšlejících, podruhé vynechal a uváděl důvody aspoň trochu rozumné. Shodujeme se úplně s p. D. že by zamezení hrubého vydíračství, požadování vysokých úroků, bylo žádoucné. Však bojíme se, že obyčejná zákonitá cesta k tomu nedostačuje. Zde v Nebrasce jest zákonitý úrok 12 procent. V Omaha lze se na banku na krátký čas, na dobrou jistotu vydlužit na tyto procenta. Víme však že na venku čítají banky někdy 18 až 24 procent. My pochybujeme však, že se to nechá zamezit zákonem. Dokud budou dlužníci, kteří budou ochotni platit 24 procent, dotud budou věřitelé, kteří budou toho požadovat. Možná že se v následujícím mýlíme, však to jest až dosud náhled náš: Když zákon uloží věřiteli i dlužníku takovému trest, tedy bude kvésti lichvářství dále, poněvadž když tito uzavřou mezi sebou smlouvu protizákonitou, budou se střežit oba, aby nepadli v ruce spravedlnosti. Když uložen bude trest pouze lichváři, nepůjčí, když mu jinde větší zisk kynouti bude a neb půjčí, bez úroků, ale se srážkou, aby zákon obešli. My máme za to, že kapitál jest tak jmění jako jiné; že majitel kapitálu jest oprávněn k požadování náhrady za užívání toho majetku jako jiný; že výška náhrady té řídí se dle poptávky a nabídky, totiž konkurencí. Tak jako majitel pozemku neb domu má právo žádati nájmu za užívání toho samého, tak právě má i majetník kapitálu právo žádati "nájemné" čili úrok z používání jmění jeho a zdá se nám, že chtíti ustanovovat náhradu za užívání majetku kapitalisty zákonem, bylo by tak nemoudré, jako ustanovovat zákonem výšku nájemného z domu, neb z farmy, neb výšku náhrady za půjčení sekacího stroje, neb páru potahu, neb konečně náhrady za najmutou práci lidskou. Pomíjíme mlčením ono vypočtení dluhů. Takové věci hodí se velmi dobře do rozmanitostí; za důvody jsou plané. Podotýkáme ponse, že k dělání dluhů jest zapotřebí dvou osob, věřitele a dlužníka; že bez dlužníka věřitel nemůže půjčit a nemůže úroků účtovat, nemůže-li hříšné dluhy, jest to vinou naší, však zároveň povinností, aby jsme je poctivě splatili. Proto že jsme se zadlužili obviňovat ty kteří nám půjčili, zdá se nám trochu dětinské. Kdyby jednotlivci, obce, města, státy jednaly dle pravidla "Nekupuj co potřebuješ, ale bez čeho nemůžeš být!" nebylo by tolik dluhů, nebylo by tolik poptávky po půjčovatelích, nebyly by tak vysoké úroky.

Ohledně daní na národní dluh, dovolíme si p. D. upozornit na následující okolnost: Soukromou půjčku nelze nikde vyvrtiti za menší úroky než 7 až 10 procent. Však vláda dluží se na 4 procenta. Odkud ten rozdíl? Jen proto, že neplatí se daň z kapitálu ve vládních úpisech složeného. Kdyby se složila daň na úpisy, nevypůjčily by se Spoj. St. ještě na 4 procenta, ba snad ani na 6 procent. Co by to tedy bylo platné? Jednou rukou by vzaly daň, druhou rukou by daly o to víc úroků. To se nám podobá jako vzíti z kapsy jedné a dáti do druhé. Co se týče daně na lihy, rádi by jsme viděli, aby p. Dudek položil ruku na srdce a řekl spravedlivě, kdyby zrušena byla ta daň 2, 3, neb 5 centů na 50c neb $1.00 lihov patentovaného medicíny, zdali by to prospělo kupovateli a neb kapitalistickému fabrikantu, neb vydřidušskému obchodníku? My myslíme, že by ten Lazar platil 50c. neb $1.00 jako dosud a to snížení že by sebrali buď fabrikant, neb obchodník.

Zprávy z Evropy.

Nový vůdce bulharských povstalců, Hubmajer, známý z povstání hercegovského, přibyl dne 11. pros. do Vidína, kdež jej bulharský výbor slavnostně uvítal. Ve Vidíně přidalo se k němu více srbských důstojníků. Dne 14. odcestoval s četnou družinou dobrovolníků přes Středec do Macedonie. Na Pír planině očekávali jej vyslanci prozatímné národní vlády v Macedonii a odevzdali mu vrchní velitelství nad povstaleckými četami. S povstalci je ve spojení arcibiskup ve Skopji a biskup ve Středci. Ústřední výbor je v Kjustendilu. Oba církevní hodnostáři jsou výboru pomocní radou i skutkem. Zprávy o povstání které došly plovdivské "Marice" jsou čím dál, tím děsnější. Bulharští povstalci, nemohouce se dále udržet na dobytých postaveních, ustoupili a postup Turků byl znamenán těmitéž hrůzami a spoustami, jako kdy jindy. Zapálených vsanic se čítá 20, zničených kostelů 8 a to jen v kraji melnickém; 300 žen a dětí bylo povražděno. Podobné zločiny dály se též v rozlozské nahii; 10.000 bulharských rodin uprchlo do knížectví, utíkajíce před mírotvorci, jež vyslala Porta pod velením Šefket paši. Většina uprchlíků musila přes hory a ztratila zde všecko své zboží, takže jsou teď v nejhroznější bídě. Evropská komise pro Východní Rumelsko nemá pro takové věci oči a obrací všecku přízeň uprchlým mohamedánům toho kraje.

Nejnovějším kandidátem na bulharský trůn je rumunský kníže Bibesco. Velmocem a zvláště Turecku byl prý by tento kandidát příjemnější, než všichni dosud jmenovaní. Věříme rádi, žeby si velmoci přály, aby se knížetem bulharským stal kdokoli, jen když nebude Slovanem, ale jest otázka, budou-li zástupci bulharského národa, kteří budou volbu vykonávat, stejného mínění.

O bosenských uprchlících se psalo a telegrafovalo, že po nuceném návratu do vlasti dochází se strany svých bývalých pánů velmi nelidského uvítání. Korespondenční kancelář někdo kompetentní ujišťuje že se našli také mnozí begové, kteří navrátivším se nájemníkům a robotníkům odpustili všechny nedoplatky, ano zaopatřili je i potravinami a stavivem na opravu rozbořených kuří. Nucený návrat jejich jest již na malé zbytky dokončen. Bída mezi nimi je tak veliká, že samo sarajevské obyvatelstvo se ve svém srdci ustrnulo a sestoupilo se ve spolek, aby ubožákům ve smutném postavení ulevilo. Bosenských uprchlíků, pomoci potřebujících, je 150.000. Sarajevo nevystačí na vydatnou pomoc.

Bulharské obyvatelstvo Dobrudže nepřeje novým svým pánům, Rumunům a přivítalo vojsko rumunské, když do země vtrhlo, aby jí obsadilo a zabralo, na mnoha místech střelbou. Židé, Tataři a Tataři jsou Rumunům nakloněni, ale Bulhaři nechtějí o nich ani slyšet. Je to velkolepý úkaz, jak je nyní velkému bulharskému národu proniknut myšlénkou politické jednoty a svobody a zajisté se jim ještě mnoho podaří.

V Albanii panuje hotové revoluční bouře, které nedbá rozkazů ani vůle sultánovy. Na sultánův rozkaz povolal k sobě Feriz paša, guvernér skaderský, albanské hlaváry z Podgorice, Spuže a Žabljaka a oznámil jim vůli sultánovu, aby bez odporu ustanovili nad sebou panství Černé Hory, která jmenovaná místa mocí dobyla a již právo na ně potvrdil berlínský kongres. Hlaváři však nechtěli o Černé Hoře slyšeti a vzdálili se, nedbajíce žádného domlouvání. Ferik paša telegrafoval tureckému generálnímu konsulu v Dubrovnice, Daniloví efendimu, aby se ihned odebral do Podgorice a tamní obyvatelstvo přemluvil k povolnosti. Daniš efendi bez meškání vydal se na cestu, ale na hranicích už jej očekávala deputace Albánců, která mu radila, aby se obrátil a nevstupoval dále do země, nechce-li, aby jej potkal týž osud, který stihl Mehmeda Alihe. Oni prý své území nevydají a budou je proti Černohorcům hájit do posledního muže.

Albanská liga přeložila své středisko z Prizrenu do D'akova. Klíč vojenských operac albanských je toho času mezi Rožajem u Peče a Jarut-planinou u Akova. Vrchním velitelem Albánců jest Osman Kačanakaga, který má mezi Akovou a Bridarevem 4000 mužů se 6 krupovými děly. Mimo toho mají Albánci v Prizrenu 5 děl starého druhu, v D'akově 2 kruppovská, u Foče zachráněná a 2 Srbům odňatá, která hájí silnici z Monastýra do Sjenice. Dělostřelci jsou bývalí redifové, které liga najala. Střelivo bylo většinou vzato z tureckých skladišť. Osman aga bdí nad pohyby Černohorců. Vůdcové mysli, kdyby potřebovali, že budou mít ve 20 dnech armádu 60.000 mužů, počítajíce na to, že každý Albánec už od dětinství je s puškou a handžarem spřátelen. Výbory pracují v Prizrenu, D'akově, Peči, Pristině, Skoplji, Komanovu a Mitrovici. Z vůdců jsou nejznamenitější Hadži Achmed beg v Prizrenu, Mustafo beg v Pristině a předseda výboru mitrovického, Ali beg, zvláštní to exemplář: nosí se výhradně po "francouzsku" (evropsku) a sice vždy dle nejnovější módy, ale francouzky ani slova nerozumí; rukavičky snad ani ve spaní neodkládá.

Rozmanitosti.

— Šťastiska ženatých lidí. — Na 10.000 duší připadá v Uhřích 6.475, ve Francii 5.566, v Anglicku a Walesu 5,398, v Rakousku 5.271, v Italii 5,270, v Dánsku 5,163, v Německu 5.107, v Norvěžsku, 5.065, ve Škotsku 4.932, v Nizozemí 4.678, v Belgii 4.645, ve Švýcarích 4.582 a v Irsku 4.313 ženatých.

— Koupil celé město. — Nedávno stala se v carství polském koupě celého města Kutna ve varšavské gubernii na varšavsko-bromberské železné dráze. Koupil je peněžník J. G. Bloch z notáře Zavadského za 1,200,000. Tomuto dostala se Kutna různými cestami, když je byl před několika léty bývalý pán jeho Mněvský ve varšavském loveckém klubu v kartách prohrál.

— Obrovský dalekohled. — Na podnět některých pařížských novin sešel se po celé Francii úpis sbírající milion franků na zařízení obrovského dalekohledu, jímž by se dorozuměla měsíc prozpytoval. Slavný francouzský hvězdář Flamarion tvrdí, že s podobným teleskopem bude možná poznat na měsíci předměty o výši člověka. Když se nadějí, že pomocí onoho obra mezi měsíčními hledy rozsvítí otázku: sídlí je měsíc obydlen čili nic?

— Maďarská kultura a nalezinec. — V Pešti je krčma "u tří stromů." V ní se před několika dny otevřil "maďarský stůl," jehož hosté se usnesovali, že za každé nemaďarské slovo, které by se z úst některého přísedícího vykradlo, musí se zaplatit peněžitá pokuta. V Čechách jsou podobné hostinské kroužky, které hrubými pokutami zhromažďují příspěvky na národní divadlo a na jiné vlastenecké účely. "Maďarský stůl" v Pešti určil své pokuty pro nalezince. Zdá se, že Maďaři přispívají do nalezince všemi možnými způsoby.

— Kolik vedlo Rakousko válek za 375 let?—Vojenský archiv ve Vídni vydal velmi zajímavou mapu, v které podává se přehled válek, které Rakousko za posledních 375 let vedlo. Výsledek tohoto přehledu může být radostný pro vojáka, ale kulturní historik a humanista málo se z něho potěší, když zcerá, že Rakousko jmenovanou řadu let 6839krát vedlo syny své do boje. Bojiště, na nichž rakouské voje buď samy aneb se spojenci bojovaly, rozkládají se ve 3 dílech světa; v Evropě není mimo Švédsko, Norsko a částku Ruska ani jediné země, v Německu skoro ani čtvereční míle, kde by byli rakouští vojáci nebojovali. Ze 196 válečných let mezi 300 bylo Rakousko 122krát jevištěm války, bojujíc buď proti zevnějšímu nepříteli, aneb proti vnitřním nepokojům. Mezi zevnějšími nepřáteli byli to hlavně Turci, proti nimž Rakousko nejčetnější války vedlo; svedlo s Turky v 69 letech válečných 542 bitev, mezi nimi 22 velkých; v 16ti velikých bitvách zvítězili Rakušané. Proti Francii svedlo Rakousko v 85 letech válečných větších a menších bitev 3454, mezi těmi 92 velkých bitev, a 471 bitek menších; proti Prusku podniklo Rakousko za 150 let 17 válek, 15 bitev, 37 obležení a 610 menších bitek. Mimo to bojovalo Rakousko proti Španělsku, Švédsku, Dánsku, Rusku a Bavorsku. Ztráty rakouské v uvedených válkách, pokud se dají dokázati, obnášejí 261 generálů, 17.096 důstojníků a 1,068.574 vojínů!

— Vlastenec, jakých málo. — Dne 16. m. m. čtena byla před okresním soudem v Turčanském sv. Martině na Slovensku maďarská závěť Jana Martinka ze dne 15. března 1874, již odkazuje "Slovenské Matici" veškeré své movité i nemovité zboží 100.000 zl., které se sejdou z movitého jmění, pohledávek a pronájmů nemovitostí, má se kapitalizovat a úroků z nich užíti na rozvoj mravního života a uvědomění Slováků, na podporování politických škol a všech k jejich zdokonalení vedoucích ústavů a podniků. Důchodů z nemovitého jmění má se užívat na vypracování časových, k rozvoji mravního života a uvědomění slovácké větvě sloužících děl, které ustanoví a určí "Slovanskou matici" jmenovaný výbor. A kdo byl Jan Martinka? — tážou se samy slovenské "Národní Noviny." — Kdo byl tento šlechetný a obětavosti svou dosud nedostihlý syn slovanského národa? Víme jen že zemřel, ale kdo byl, co byl a kdy umřel, o tom nám není ničeho známo. Doufáme a očekáváme, že najdou se vlastenečtí našinci, že nám podají bližších zpráv, aby památka tohoto nepoznaného, po všechen čas v úkrytě živšího a nyní po prvé až po jeho smrti drahému národu představeného velikého Slovana důstojně zvěčněna a nám i potomkům jako vzor lásky k národu svému zachována byla. — A co je s tím dědictvím? Ani o tom není ještě bližších zpráv. Jen tolik je jisto, že ministerský matiční komisar August Velitz učinil již potřebné kroky a Slováci zajisté nezmeškají záležitost tu bedlivě stopovat, aby jmění odkázané ku kulturnímu povznešení našich bratří na Slovensku nezmizelo v maďarských pokladnicích, které nakládají se jměním rozpuštěné "Matice Slovanské" dle své vůle.

Farma na prodej.

[illegible] E. J. VITEK, [illegible] Neb.

MODNÍ ČESKÝ ZÁVOD.

Právě zařídila jsem modní obchod v budově J. J. Dvořák a Spol. Na skladě chovám úplný výběr zboží modního taktéž šperky a jiné k tomu náležející. Očekávajíc, že české obecenstvo jakož přesvědčí se o závodu mém.

Znam-ném se s úctou,

A. K. Dvořákova.

HUMBOLDT, NEB.

DOLU

S vysokou cenou!

CHICAGO SCALE CO.

149 & 151 Jefferson st. Chicago, Ill.,

VÁHY

tonová vozová váha, $60.
tonová " " $40.

Všechny jiné druhy snadno sníženy. Každá váha úplně zaručena. Všechny objednávky rychle se vyřídí. Obežníky, ceníky a dosvědčení zašlou se na požádání.

KUPTE NEJLEVNEJŠÍ A do15)

OVOCNÁ ZAHRADA

ČILI

Nauka o pěstování ovocních stromů.

Příruční kniha pro hospodáře, zahradníky, štěpaře, a ty, jenž se rostlinářstvím zabývají.

Dle vlastních skušenosti mnoholetých sepsal

Tomáš Jurínek

V Cooperstown, Manitowoc Co., Wis.

TISKEM ANTONÍNA NOVÁKA. — NÁKLADEM SPISOVATELE.

Užitečná kniha tato, která nedávno vyšla, vyhovuje snadno potřebě rolníka. Nalezneme málo osadníků, jichž první myšlenka po zařízení farmy by nebyla štěpnice, která jednou zařízena, při malé práci a výloze skýtá užitek nám i budoucím. A v "Ovocné zahradě" naleznou zcela navedeni, jak se stromky zacházeti se má, při čemž hlavně hraň zřídí, na jednotky západu. Kniha ta čítá 168 stránky drobného písma a obsahuje pojednání o následujících předmětech: Historie zahradnictví. — Podmínky k zdárnému všeho rostlinstva. — Příčiny proč mají se zahrady zaséti. — Jak a kdy zaséti. — Vývoj druhů ovoce, jejich rozmnožování a rozšiřování. — Prořezávání stromů. — Vliv půdy, poměhi a plánat na stromy. — Černí ovoce. — Jabloň. — Hrušky. — Kdoule. — Broskve. — Nektarina — Mirole. — Mandle. — Třešně. — Švestka. — Réva. — Angrešt. — Rybíz. — Jahoda. — Odporučuje knihu tuto všem, kteří zahrady založené mají, neb zakládati chtí a vůbec všem rolníkům a milovníkům zahrad. Stoji pouze 50 centů i se zásilkou a možno ji dostati u redakce Pokroku Západu.

Darebáci a podvodníci.

Následující darebáci odbírali "Pokrok Západu" a odstěhovali se aniž by se vypořádali:

F. J. Vesely, Ft. Wallace Kans.	$3,75
Geo. Nejedly, Newark, N. J.	25,25
John Škarda L. Susmico, Wis.	24,20
F. Godfried Milwaukee Wis.	3,20
A. Albrecht Kewaune Wis.	30
Ant. Dostal New Tabor Kans.	1.70

(Pokračovati.)

BRANDTNER & JANOUŠEK

NIOBRARA, NEB.

SKLAD

Singerových šicích strojů, pušek a t. d.

[illegible] Brandtner & Janoušek.

NOVÝ SKLAD

STAVIVA.

Mám největší výběr stavebního dříví, které prodávám za nejlacinější ceny a zvu všechny krajany, aby si sklad můj prohlédli, než jinde koupí.

FIDEL GANAHL.

CRETE, - NEB

Jisté vyhojení

REMATISMU.

[illegible] Jules Bonet, Box 136, Iowa City, Iowa.

Chicago & North Western

DRÁHA.

Nejstarší, nejlépe stavěnou, nejpokročilejší, nejlépe vypravenou a spravovanou,

Nejspolehlivější dráhou na západě.

Cestou dráhou západu a sev. západu.

2.158 mil kolejí

s (nad) nestejnými hlavní linie:

"CHICAGO, C. BLUFFS & CALIFORNIA,"
"CHICAGO, SIOUX CITY & YANKTON,"
"CHICAGO, CLINTON, D. & LA CROSSE,"
"CHICAGO, FREEPORT & DUBUQUE,"
"CHICAGO, L. CROSSE, WINONA & MINN.,"
"CHICAGO, ST. PAUL & MINNEAPOLIS,"
"CHICAGO, MILWAUKEE & L. SUPERIOR,"
"CHICAGO, GREEN BAY & MARQUETTE,"

Všechny tyto tratě jsou

1. Když cestu máte jedete neb z některého místa na západě neb severozápad, může koupiti si lístek po některé dráze této společnosti a buďjisti, že dojede na místo po ní neb některé z pojících se drah.
2. Vždy čeká jejich kolej jsou z oceli navařka jest dokonalá.
3. Jest nejkratší drahou mezi všemi důležitými místy.
4. Její vlaky opatřeny jsou Westinghouseovými vzduchovými brzdami, Millerovou Platformou a pojítky a nejnovějšími vynálezy pro pohodlí, bezpečnost a příležitost.
5. Jest jedinou drahou, na které jezdí Pullmanovy hostinské vozy mezi Chicago a Council Bluffs.
6. Jest jedinou drahou, na které jezdí Pullmanovy spací vozy mezi Chicago a St. Paul, Green Bay, Freeport, La Crosse, Winona, Dubuque, Milwaukee, Milwaukee.
7. Žádná dráha neposkytuje takové příležitosti co do počtu vlaků, opatřených Pullmanovými palácovými spacími vozy.
8. Má spojení se všemi drahami, s kterými se styká. Obzvláštní pečlivost jeví dráhy ty, aby zboží a cestovatelé bedlivě jednali ve vlastním zájmu, když si koupí lístek po ní.

Lístky na tuto dráhu lze dostati u všech čelních jednatelů ve spojených státech a Kanadě.

Pamatujte si, že musíte požadovat lístky na Chicago & North Western dráhu a nebrati jiných.

Další zprávy, obežníky, mapy atd. které neuděte u místního jednatele obdržeti, poskytne

MARVIN HUGHITT, Gen'l Mang'r. W. H. STENNETT Gen'l Pass. Agt.
CHICAGO.

Přímý a pravidelný přeplav

Z Bremen do Ameriky a naopak.

KAREŠ & STOTZKÝ,

29 Bahnhofstrasse, Bremen, Evropa.

Pro celé císařství rakouské jedini splnomocněnci bremské

PAROPLAVEBNÍ SPOLEČNOSTI.

Přepravují cestující po chvalně známých poštovních párnících

"SEVERONĚMECKÉHO LLOYDU"

za ceny nejlevnější, — Přeplavně v mezipalubí s celým stravováním obnáší:

$30.00 papírů pro osoby přes 10 roků starou.
$15.00 " " dítka od 1 do 10 roku stáří.
$2.50 " " kojence pod 1 rok stáří.

Zpáteční přeplavní lístky vystavuje v ceně snížené pan

Franta Brodsky, 20 Avenue L. v New Yorku.

Severoněmecký Lloyd jest největší společnost paroplavební v Německu an čítá 27 velkých železných parolodí po nichž se 613.772 osob do konce roku 1876 šťastně přeplavilo. Žádné odůvodněné stesky se proti nim posud nevznášely; haníli je kdos, činí to buď *z návodu našich nepřátel aneb k vůli své získuchtivosti.*

Jednatelové v státu Nebraska jsou:

v Omaha, pan JAN HOSICKY, MAJITEL "POKROKU ZAPADU"
v Crete, " J. JINDRA,

kteří přijmají peněžní částky za přeplavní lístky jakož i k další zásilce do Čech, Moravy atd.

Kdoby povolával za sebou do Ameriky své přátele aneb známé, nechť nám zdělí jejich adresu; my zpravíme je ochotně o všem k cestě potřebném a postaráme se o správnou jejich přepravu.

Dopisy na nás budtež adresovány

Kares & Stotzký
Bahnhofstrasse 29, v Bremen
Evropě